

זח א מוי פ"ג מס' ג
 גוינטן לילך ע' קמגין
 עזון פ"ה ע' עזון ע' עזון
 קתול עמי עמי עמי עמי
 יט ב מוי פ"ג מואל טומין
 קתול עמי עמי עמי עמי
 פ"ג עמי עמי
 כ ג מוי פ"ג מואל טומין
 פאנס ח קמג עזון נד'
 מושע עמי עמי עמי עמי
 בז ד מוצק עמי עמי עמי
 קתול עמי עמי עמי
 כב ה מוי פ"ג מואל
 גוינטן לילך ע' קמגין
 עזון פ"ה עזון עזון עזון
 גג ו מוי פ"ג מואל עזון
 קתול עמי עמי עמי עמי
 מושע ע' עזון ע' עזון עזון
 פ"ג עמי עמי עמי עמי

סקי ר' י"ד

ה' נס' ד' האשה שתקבלה מירוי השולחן והאההiorה הום ומשום הימי הכל' ר' חסדא אמר אאותה השלהות וחווין שהבנין יוציא מהרתו זו אמר בר בר סדא דשליח אמן פקדרון נתנייל. ואם ר' הבעל יכול לטבלו ואין בטל גודל מונה כשאומרו לו פקדרון נתנייל. אבל בבלבבון ובבר' ר' לוי נבכ' אמר ר' לעיל (ד') לוי אמר בגבינה לאו מלטה הא' הד' אמר מגורשת לא תא תקון דמיין אין זה בטול גודל מונה כיון שיכל אמר בקדון תומיין. וזה אמר עבי בטול ליה אמר לה לא אPsiש שליחותך כי איד נמי פקדרון מיגו' ד' אמר ר' חסדא מינו דוא קי' לפ' האשא שטאלמג זמהוביה כב'. ואמר' מיגו' קומוקם לא אPsiש שליחותך עלה בר' בר סדא מאכיא גראן אשא שמורה טבילה ללבך הובקען עליה ר' בר סדא מונתא אשא שמורה לאו הנוגן מונתא מהמתה לאו. ואבאמבר בר' חסדא דריש לאן בעורבו בעיל צי' לרישונן מונתא. ומונתא ק' נחתו לי. הליך שליח להלבה נאמן באל עדים אבל שליח לקבלה אין נאמן לחיות נאמן אמר בר' בר סדא ואשנין ר' בא לאנער או' אמר עדי טבירה רובי' מוסיה מעתה ד' האשא נאמנה למון ליטוריון נינט' לאו אוניה צידקה עדי מיסודה בעיבר תלמיד�ן קע' למבה לי' מ' מז' רעד' לשליטן קולומו ואברה' בר' בר' בר' בשחתה

בעל נאמן דם איהן
מכמים למקון גומל
בגען ומועלע גם מSEGMIKIN
ואלי דליהן עדיס לייבניזן גט
וSEGMIKIN ימל צעל:

או אחד מן הראשונים ואחד מן האחרונים ואחד
מצטרף עמהן: **גמ'** אמר בעל אומר לפקדון
ושיליש אמר לגרושין מי נאמן רב הונא אמר
בעל נאמן ורב חסדא אמר שליש נאמן רב
הונא אמר בעל נאמן דאם איתא דלגרושין
יתיבנה ניחלה לדירה הוה יתיב לה ניחלה ורב
חסדא אמר שליש נאמן דה הא הימנה מהטיב ר'
אבבא ^ט הודהrat באן ר' כמי מהר' עדרים דמי
ישוליש נאמן משניהם בצד זה אומר לך לך
אומר כך שליש נאמן שאני ממן דאיתודיב
למחילה והא תניא וכן לגרשין גיטי ממון והתニア
וכן לשטרות ^ט מיד גבי הדדי תניא תנן האשא
שאמורה התקבל לי גיטי צרכה שי כי
עדים שניים שיאמרו בפנינו אמרה ושנים
שיאמרו בפנינו קבל וקורע ואמאי ליהמניה
לשוליש מי קא נפיק גיטא מותומי דיה
دلיהמניה תיבח אמרה קבל למה לי אמר רב'
הא מנין ^ט א' הוי לא אמר ^ט עידי מסורה כרתי
קרע למה ל' אמר רב יהודה א' ר' בשעת
השמד שניהם אמר רבבה ומודה רב הונא דאי
אמורה איהי לרדי אמר לי שליש דלגרושין
יתיבנה ניחלה מהימנא מי אייכא מידי דשליש
גופיה לא מהימנא ואיהי מהימנא אלא אי' אמרה
קממאי דידי לגרושין יתיבנה ניחלה מהימנא
מיגו דאי בעיא אמרה לדידה יתיבנה ניחלה
בעיל' בעל אמר לגרושין ושליש אמר לגרושין
והיא אומרת נתן ל' ואבר אמר רב בייחנן ^ט הוה
דבר שבعروה ואין דבר שבعروה פחות משנים
ואמאי ליהמניה לשוליש מי קא נפיק גיטא
מותומי דיה דלהימנה ולהימנה לבעל דאמר
^ט רב חייא בר אבון א' ר' יוחנן בעל שאמר
גירשתי את אשתי נאמן מי קאמור גירושתי
ולמא חזקה שליח עושה שלחו צא וקדש ל'
רבי יצחק האומר לשלוחו צא וקדש ל'
אשה סתם ומה שלחו אкор בכל הנשים
שבבולם חזקה שליח עושה שליחותו

בראהו השעה שליש היה והוא מן, ובלבך
ק שאר הרשות או אשפה. [לכטך]
ט. ד. דבשלאם אמר לא ארעד ספק
ו, אבל כון' שאירוע פסק ואחוה ציריך
ו. ח. ור' גמליה ז. ר. ולא פרוש לו קדר
ו. י. משמעה לה דבואר קרי דעתם אליול
וואורייתה דוחיה לה קבור ובל קבוע

לו אשר מן הכרזות והאחד מן סמלותינו
בזו ובזו מוגדר עמם: **גַּם**, **עַל**
שליט צעלן חומר לפקדון נמיין צידך
שרשיי קלחת נקצלה ומגרהך קצבלתי
דרכו קימינה. כשםתו צידו:
דוחו יסיך נמיין. טהו ממלוכ ממלוכ
שליך צעלן מהר ליכון שטח מימי
וממלך צידו גמליה נמלטה נצנחתו עלי
לממלוכ על ממונו ולטהממן כל משה
שיהםר על צעלן בימיהם ליחסו לחן
צידו להלמיין: **גיטי ממו.** שלין
גיט הלין דסן ער: **מידי גצי קדרי**
פגיה. וכן נגיין וכן לאכילות דמיון
מדלה לאכילות דמיון קומיין נגיין
נטיס כי מלי תנאי נינאו ומתויאן
בממעון **הייל:** ואמאן. צעי עדיס
כלן **על נקכלה** וול צהמלה הלא
במלימוט נצלב להלמיין דסן טימיינ
בעל: **מי קה נפק גיטו** מסופי
ידיה. בפנינו להלמיון לנו דליים מניין
למיינו לה צעי קוה עגיד ביס מלה
לקהמר נלהן נמי על לממיומו נצלב
וה שכלנו לה צידו למוקדו בידא:
טינה אמלה קיגל **מה זי.** להלמיין
עליס צהויהו מוקלו מאי נצען קרי
סוח צידו בפנינו וטה וטלוי קבילה:
רפי הלאעו טיה. לדהמר להן גיט
כבר צעלן עדי מוקיה: **קרע מה**
לי. לולומ למס לי למוקיעיה: **עעס**
גולם **קצמד פוה.** גגולו על
סמלות: **טלית גופיס על מיטין**
ואויש. כי המלס מזקמים מימיינן:
צעלן חומר נגייזן. נמיין נטליס
למוסקו **זה:** גורשטי **הה אקסאי**
ההמן. דמס לו נפק סלי נזרו
לגורש: **מי קהמר גורשטי.** צליים
לטלס סוח דעדז: **ונימל דזוקה**
איזה **זה.** כיון דצעלן נלהן דמלמיס
טלמי על מנת נגורש יימל **צחים**
שטכליה עופק צלימתו: **ח'פוך**
כבל גנטש. **צמץ ו קרובת חירוקטו**
נקצץ לו צלותו **סיה מה' כ' חוץ**
בונחו נומר לו פלונייה קדרמי
ך לו **על קדרמי נך צוס נקס:**

נאמן. מעתה נרמזו פסיון כולם צערם
למרחלה. אין סתירה ממי ומכל דבר בו
ממענו פסיון צלול עדן מילמוך
נגיוטין לסילם נגירותין כלפיטון
שלטונו פמיון מליכת כלפיטון לעל
בנס ביד�^א דסמיינס בצעל ומסרו לו
סוס קסס מעולס גלע פפיון קיבל
לייס מ"מ נמס לי ציפויו קיבל גלע טי
שלון קעלס חמומין זו ולך גלע סגי
עדי מילס לפיעו למתה ממלך נמאל
לטמאל עדי מילס קלמי מילס חכ
כמילמיס לדלי^ב מליישר גופיס הון קע
להן נטוקו נקדש ולומוס צמיה ווות טז
טלומו קידש נו נחט מקוריומוטיס כונן
בענמלה ווות מהלמר יומוס קענעה מיז
נקדש סמס^ג ולע עטנו צלול גלע
טמלס ועד דוחלין זמר רוזה ומ"מ
כנייל צפ^ד (ך, ב') מנק^ג טטומוס
קינכל בענמלה מ"מ פליין טפער דקט
פלין ט ווות דנטמי למיין נך הון ה
המלין ליטוי קזוע דיליס כמחה
מוחט טט. פלא. יב. כי דרכ
דריליטן דריש קבללה בתקלה
טבקום. א' ע"ז אשינו מקטן אלן גיטא ליראישה לה. שטייך ספס קמ"ה.^ה
נירין לי בפנין ערי מסירה. טט. א' טט. טט. טט. טט.^ט. אלמאן אך לאלנו
הה ברא לא ראלרין קנטטה ברכינה קורייזה אמורו בשת עיר
לחוש שמא קובל טט. טט. טט. טט.^ט. ואנא, חון שאחה אושו בקרובותיה א' ב' גווחוש
לפנותיה. טט. טט. טט. טט. טט. טט.^ט. וויא, חון ואנא נמא רויו וויא.^ט וויא,
לדאוכן מיתקנו איז צטריך לאן אחד ליביה אהורה. טט. טט. טט. טט.^ט. וויא,
מהונגע על מהונגע. טט. טט. טט. טט.^ט.

מומי